

عنوان مقاله:

میراث گرایبی در شعر مهدی اخوان ثالث و امل دنقل

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد هادی مرادی - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی- تهران

جواد عبدویانی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه علامه طباطبایی، تهران

خلاصه مقاله:

مهدی اخوان ثالث کار خود را در آغاز دوره ی نوگرایی با سرودن شعر به سبک خراسانی آغاز کرد، اما خیلی زود راه نیما را پیدا کرد و به عنوان یکی از وفادارترین یاران وی باقی ماند. امل دنقل، شاعر ملی گرای مصری، در سال 1940 (1319 ه.ش) در قنا به دنیا آمد. او که در عصر رویاهای تعصب گرایانه ی عربی مصر می زیست، به شاعر اعتراض مشهور است. دل بستگی اخوان به میراث نیاکان خویش چنان است که در جای جای سروده های او، از زبان و شکل گرفته تا اندیشه و مفهوم، شاهد آن میراث کهن هستیم. دنقل نیز به میراث نیاکان خود دل بستگی بسیاری داشته و به منظور تقویت حس ملی گرایبی مخاطبانش از آن میراث، بسیار الهام گرفته است. او تاریخ و اسطوره و حوادث و شخصیت های آن را فرامی خواند تا غرور از دست رفته ی عرب را به آن ها باز پس گرداند.

کلمات کلیدی:

اخوان، دنقل، میراث گرایبی، اسطوره، باستان گرایبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644987>

